

Sygn. akt III AUa 382/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Alicja Sołowińska

Sędziowie: Dorota Elżbieta Zarzecka

Teresa Suchcicka

Protokolant: Anna Kuklińska

po rozpoznaniu na rozprawie 30 stycznia 2020 r. w B.

sprawy z odwołania (...) Spółki z o.o. z siedzibą w O.

przy udziale zainteresowanego J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie niepodlegania obowiązkowym ubezpieczeniom z tytułu umowy zlecenia i ustalenie podstawy wymiaru składek

na skutek apelacji (...) Spółki z o.o. z siedzibą w O.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z 10 kwietnia 2019 r. sygn. akt IV U 1112/18

I. oddala apelację;

II. zasądza od (...) Spółki z o.o. z siedzibą w O. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego organu rentowego za II instancję.

Dorota Elżbieta Zarzecka A. T. S.

Sygn. akt III AUa 382/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 4.05.2017 roku, na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 9 ust. 4a, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 3, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1 oraz art. 83 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963) stwierdził, że J. S. w okresie od dnia 26.11.2010 roku do dnia 30.12.2015 roku podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu) z tytułu wykonywania umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. w O.. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 9 ust 4a ustawy z dnia 13.10.1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963) osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 4 ustawy, mające ustalone prawo do emerytury lub renty podlegają obowiązkowo

ubezpieceniom emerytalnemu i rentowemu, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy z zastrzeżeniem ust. 4b.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył płatnik składek zaskarżając ją w całości oraz zarzucając naruszenie prawa materialnego w postaci przepisów art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 9 ust. 4a, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 3, art. 19 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych polegające na uznaniu przez organ rentowy, że J. S. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia na rzecz (...) sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz określeniu podstawy wymiaru przedmiotowych składek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że z dokumentów zewidencjonowanych w ZUS wynika, że J. S. z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz płatnika składek (...) sp. z o.o. został zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 1.01.2008 roku do dnia 30.12.2015 roku. Od dnia 26.11.2010 roku ma ustalone prawo do emerytury. W związku z powyższym w okresie od dnia 26.11.2010 roku do dnia 30.12.2015 roku wykonywanie umowy zlecenia przez ubezpieczonego na rzecz płatnika składek (...) Sp. z o.o. było jedynym tytułem rodzącym obowiązek podlegania do ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych i wypadkowego.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 28.12.2017 roku, sygn. akt IV U 821/17, oddalił odwołanie płatnika. Sąd ustalił wówczas, że płatnik składek (...) sp. z o.o. w O., ul. (...), prowadzi działalność w zakresie: pozyskiwania drewna czy produkcji wyrobów budowlanych. Prezesem jej zarządu jest J. S., ur. (...), posiadający od dnia 26.11.2010 roku prawo do emerytury i będący współnikiem spółki jawnej. W okresie od dnia 1.01.2008 roku do dnia 30.12.2015 roku zainteresowany był zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz płatnika składek (...) sp. z o.o. w O..

Sąd I instancji zważył, że spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do oceny zasadności stwierdzenia przez organ rentowy podlegania przez zainteresowanego J. S. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu wykonywanej umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. w O. w okresie od dnia 26.11.2010 roku do dnia 30.12.2015 roku.

Apelację od powyższego wyroku wniósł płatnik (...) sp. z o.o. w O.. Wyrok zaskarżył w całości. Wniósł o zmianę wyroku i uwzględnienie odwołania, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 6.06.2018 roku, sygn. III AUa 247/18, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Olsztynie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za instancję odwoławczą.

Sąd II instancji zważył, że wykładnia prawa materialnego zaprezentowana przez sąd pierwszej instancji nie nasuwa wątpliwości. W szczególności podzielił pogląd co do podlegania ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu przez emeryta, który nie pozostaje w stosunku pracy, w sytuacji wykonywania pracy na podstawie umowy o świadczenie usług, do której z mocy art. 750 k.c. zastosowanie mają przepisy o zleceniu. Wynika to jednoznacznie z art. 9 ust. 4-5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2017.1778 j.t.).

Sąd Apelacyjny wskazał nadto, że z twierdzeń skarżącej spółki nie wynika jakoby wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, 2290 i 2486 oraz z 2018 r. poz. 107 i 398). Członkostwo w spółce jawnej nie oznacza prowadzenia działalności gospodarczej. Tym niemniej w ocenie Sądu Apelacyjnego rozstrzygnięcie sprawy było przedwcześnie. Zwrócił uwagę, że rozstrzygnięcie sądu zapadło w odniesieniu do niedostatecznie ustalonego stanu faktycznego, w sytuacji kiedy postępowanie dowodowe należy przeprowadzić w całości. Przede wszystkim nie dokonano ustalenia czy rzeczywiście i kiedy zawarto umowę „menedżerską” oraz jaka jest treść tej umowy. W ocenie Sądu Apelacyjnego dopiero analiza treści umowy pozwoli na stwierdzenie, czy jest to umowa o świadczenie usług, do której w myśl art.

750 k.c. zastosowanie mają przepisy o zleceniu. Natomiast skoro J. S. został zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wykonywania umowy menedżerskiej, to wątpliwe jest twierdzenie, że umowa była realizowana w ramach działalności spółki jawnej. Tym niemniej treść umowy pozwoli przesądzić tą kwestię jednoznacznie. Nadto sporny jest tytuł wypłaty wynagrodzenia wnioskodawcy. W odwołaniu skarżąca spółka nie kwestionowała, że ubezpieczony J. S. był zatrudniony na podstawie umowy zlecenia. Natomiast na rozprawie 14.12.2017r. pełnomocnik odwołującej spółki stwierdził, że relacją pomiędzy ubezpieczonym, a spółką był stosunek organizacyjno-prawny, czyli stosunek członkostwa w zarządzie.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2019 roku Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy po ponownym rozpoznaniu sprawy ustalił, iż J. S., jest prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o. w O.. Od dnia 26.11.2010 roku posiada także prawo do emerytury i jest współnikiem spółki jawnej. Od 1.01.2008 roku do 30.12.2015 roku był zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz płatnika składek (...) sp. z o.o. w O.. W spornym okresie od 26.11.2010 roku do dnia 30.12.2015 roku wykonywanie umowy zlecenia na rzecz płatnika składek było jedynym tytułem ubezpieczonego rodzącym obowiązek podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Z przedstawionej przez odwołującą spółkę dokumentacji, w tym w szczególności z umowy – kontraktu menadżerskiego, wynika, że płatnik składek i zainteresowany w dniu 1.09.2003 roku zawarli umowę w postaci kontraktu menadżerskiego. Umowa ta została zawarta na czas określony od 1.09.2003 roku do 31.08.2004 roku. Mocą kolejnych aneksów zawartych między stronami kontrakt menadżerski był przedłużany kolejno do 31.12.2010 roku (i dalej). Na rozprawie w dniu 11.01.2019 roku pełnomocnik odwołującego wskazał, że nie dotarł do informacji, by powyższy kontrakt menadżerski był aneksowany w tym okresie.

W dniu 29.12.2010 roku Zwyczajne Walne Zgromadzenie (...) sp. z o.o. w O. przyjęło jednogłośnie uchwałę, zgodnie z którą na mocy § 9 ust. 1 kontraktu menadżerskiego zawartego z J. S. podwyższono comiesięczne wynagrodzenie kontraktowe do kwoty: 15.000 zł, począwszy od 1.01.2011 roku.

Sąd I instancji ustalił, iż dnia 20.01.2016 roku Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o.o. w O. przyznało prezesowi zarządu J. S. kwotę w wysokości: 180.000 zł brutto tytułem wynagrodzenia za 2016 rok za czynności pełnione w związku z funkcją prezesa zarządu. Przyznane wynagrodzenie płatne było przez spółkę w 12 równych ratach w kwocie po 15.000 zł brutto na koniec każdego miesiąca.

W ocenie Sądu Okręgowego ponownie rozpoznającego sprawę ubezpieczony wykonujący w spornym okresie usługi na podstawie zawartego ze spółką kontraktu menadżerskiego (dalej zwanego również umową menadżerską) jako menadżer spółki posługujący się także tytułem prezesa zarządu tej spółki podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia. Wszelkie jego działania oparte były na obowiązku starannego działania.

Sąd I instancji wskazał, iż z treści umowy- kontraktu menadżerskiego i dołączonych do niej uchwał wynika wyraźnie, że strony w dniu 1.09.2003 roku zawarły umowę menadżerską, a szczegółowa analiza jej treści pozwala na stwierdzenie, że jest to umowa o świadczenie usług, do której w myśl art. 750 k.c. zastosowanie mają przepisy o zleceniu. W szczególności odwołanie do tego przepisu strony zawarły w § 29 umowy wskazując, że sprawach nieuregulowanych powyższą umową zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego, w szczególności art. 750 k.c. i następane.

Sąd Okręgowy wskazał, iż strony podkreślały, że choć J. S. został zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wykonywania umowy, to umowa ta nie była realizowana w ramach działalności spółki jawnej. Mocą kolejnych aneksów zawarty między stronami kontrakt menadżerski był przedłużany kolejno do 31.12.2010 roku (i dalej). Powyższą ocenę potwierdza treść uchwały z dnia 29.12.2010 roku Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników odwołującej spółki, zgodnie z którą na mocy § 9 ust. 1 kontraktu menadżerskiego zawartego z J. S. podwyższono comiesięczne wynagrodzenie kontraktowe do kwoty: 15.000 zł, począwszy od 1.01.2011 roku. Wynagrodzenie tak ustalone zasadniczo wypłacane było do grudnia 2015 r. – co wskazuje jednoznacznie, iż strony ustaliły warunki

współpracy w grudniu 2010 r. i obowiązywały one do końca grudnia 2015 r. Uchwała ta zatem potwierdza tytuł wypłaty wynagrodzenia zainteresowanego – jest nim umowa menadżerska, oraz okres jej trwania.

Sąd I instancji podkreślił, że zmiany w formie współpracy oraz wysokości wynagrodzenia zostały dokonane od stycznia 2016 roku, a więc w okresie wykraczającym poza sporny okres określony mocą zaskarżonej decyzji, od kiedy to wynagrodzenie było płacone ubezpieczonemu tytułem czynności pełnionych w związku z funkcją prezesa zarządu spółki (...) (uchwała Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. w O. z dnia 20.01.2016 roku).

Sąd Okręgowy zwrócił szczególną uwagę, iż strony kontraktu menadżerskiego, już po uzyskaniu przez zainteresowanego prawa do emerytury, kontynuowały i potwierdziły istnienie spornej umowy – uchwała z 29.12.2010r. Nie ulega również wątpliwości, iż pomiędzy uchwałą z dnia 29.12.2010 roku, a uchwałą z dnia 20 stycznia 2016r. odwołujący nie podjął żadnych uchwał w przedmiocie treści stosunku prawnego łączącego strony. Wola stron dotycząca zmiany charakteru prawnego stosunku prawnego łączącego strony znalazła swe odzwierciedlenie dopiero w uchwale z dnia 20 stycznia 2016r. Tym samym nie istnieją jakiegokolwiek okoliczności, jak i dokumenty wskazujące, iż w latach 2010 – 2015r. stron nie łączyła umowa menadżerska.

Sąd I instancji wskazał, iż skoro po dniu 1.01.2006 roku tj. od 26.11.2010 roku, w okresie obowiązywania nowej regulacji prawnej, płatnik składek zawarł z ubezpieczonym umowę cywilnoprawną kwalifikowaną jako umowa zlecenia, dla którego umowa ta jest jedynym tytułem rodzącym obowiązek ubezpieczenia, to stosownie do cytowanego wyżej przepisu art. 9 ust. 4a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zainteresowany podlegał z tytułu wykonywanej umowy zlecenia u tego płatnika obowiązkowo powszechnemu ubezpieczeniu społecznemu w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji. Sąd I instancji w tym zakresie związany jest wykładnią dokonana przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku zawarty w wyroku III AUa 247/18, jednocześnie w pełni podzielił ten pogląd.

Sąd Okręgowy ocenił, iż w niniejszej sprawie wobec zainteresowanego od dnia ustalenia mu prawa do emerytury, tj. od dnia 26.11.2010 roku, który jednocześnie nie pozostawał w stosunku pracy, zachodzą przesłanki z art. 6 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 9 ust. 4 lit. a ustawy systemowej w brzmieniu obowiązującym od dnia 30.12.1999 roku do objęcia zainteresowanego obowiązkowo ubezpieczeniami: emerytalnym i rentowymi. Ponieważ ubezpieczony, mający ustalone prawo do emerytury, wykonywał pracę na podstawie umowy zlecenia i równocześnie nie pozostawał w stosunku pracy, podlegał w spornym okresie obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu wykonywania tej umowy, a zatem stosownie do treści art. 12 ust. 1 w brzmieniu obowiązującym od dnia 1.01.2010 roku, podlegał w tym okresie również ubezpieczeniu wypadkowemu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wniósł (...) sp. z o.o. w O..

Skarżący zarzucał naruszenie prawa procesowego, a mianowicie naruszenie art. 233 k.p.c., polegającego na braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i okoliczności spawy i błędne ustalenie, że zainteresowanego J. S. łączyła ze skarżącą (...) sp. z o.o. umowa menadżerska w latach 2010-2015, podczas gdy z okoliczności sprawy i jak z całego zebranego materiału dowodowego wynika, że strony nie łączyła umowa menadżerska we wskazanym okresie i tym samym wobec zainteresowanego nie zachodzą przesłanki z art. 6 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 9 ust. 4 lit. a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998r.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wnosił o zmianę wyroku i uwzględnienie odwołania, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie na rzecz odwołującego kosztów procesu za I oraz II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację Zakład Ubezpieczeń Społecznych wnosił o oddalenie apelacji w całości oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Przedmiotem sporu w sprawie jest podleganie J. S. w okresie od 26.11.2010r. do 30.12.2015r. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu) z tytułu wykonywania umowy zlecenia (kontraktu) w spółce (...) w O.. Organ rentowy obejmując w w/w okresie J. S. obowiązkiem ubezpieczenia odwołał się do przepisu art. 9 ust. 4a ustawy z 17.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu obowiązującym od 30.12.1998r. zgodnie, z którym osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 (tj. osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z k.c. stosuje się przepisy dotyczące zlecenia) mające ustalone prawo do emerytury lub renty podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy.

Z niekwestionowanych ustaleń Sądu I instancji wynika, iż od 26 listopada 2010r. J. S. ma ustalone prawo do emerytury. Od 1.01.2008r. do 30.12.2015r. był zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz (...) spółki z o.o. w O.. J. S. jest prezesem zarządu spółki, nadto jest współnikiem spółki jawnej. W dniu 1.09.2003r. J. S. zawarł z odwołującą się spółką umowę kontraktu menadżerskiego w związku z tym, że umową spółki sporządzoną 2.04.2003r. powołano menadżera na stanowisko prezesa zarządu. Z przedstawionej umowy kontraktu menadżerskiego wynika, że spółka powierzyła J. S. sprawowanie zarządu strategicznego i operacyjnego przez prowadzenie interesów spółki. Menadżer zobowiązał się, w zamian za wynagrodzeniem, do profesjonalnego zarządu spółką w ramach określonych w umowie kompetencji, uprawnień i obowiązków. Jako członek zarządu menadżer odpowiada w szczególności za prowadzenie działalności gospodarczej ze szczególną starannością, prowadzi sprawy spółki i reprezentuje ją na zewnątrz. Z tytułu należytego wykonywania obowiązków zainteresowanemu jako menadżerowi przysługiwało wynagrodzenie miesięczne. Umowa menadżerska stanowiła też, że w sprawach nieregulowanych umową zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego, w szczególności art. 750 k.c. i następne.

Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia Sądu I instancji, iż w spornym okresie, tj. od 26.11.2010r. do 30.12.2015r. kontrakt menadżerski (umowa zlecenia) był jedynym tytułem ubezpieczenia J. S.. Uwzględniając całokształt okoliczności rozpoznawanej sprawy, Sąd Okręgowy słusznie przyjął, że kontrakt menadżerski obowiązywał strony do 30.12.2015r., a nie tylko do 31.12.2010r., tj. do daty wynikającej z aneksu do kontraktu zawartego 31.12.2009r (k. 131 akt sprawy). Odwołująca się spółka przedłożyła do akt umowę kontraktu menadżerskiego wraz z aneksami, z których ostatni obejmował okres do 31.12.2010r. Nie oznacza to jednakże, że po tej dacie nie obowiązywały warunki wynikające z kontraktu menadżerskiego. Istotna w tym zakresie jest treść uchwały Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników Odwołującej się spółki z 29.12.2010r. W uchwale tej Wspólnicy odwołując się do § 9 ust. 1 kontraktu menadżerskiego (określającego wynagrodzenie zarządu) zawartego z J. S. podwyższyli comiesięcznie wynagrodzenie kontraktowe do 15000 zł począwszy od 1.01.2011r. Wynagrodzenie określone tą uchwałą było wypłacane do grudnia 2015r.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, gdyby podzielić stanowisko skarżącego, że kontrakt menadżerski obowiązywał strony tylko do 31.12.2010r. to nielogiczne jest, że Zgromadzenie Wspólników w uchwale określającej wysokość wynagrodzenia J. S. powołałoby się na nieobowiązującą umowę ustalając wynagrodzenie wynikające z postanowień kontraktu od 1 stycznia 2011r. Ponadto podkreślić należy, że w całym spornym okresie skarżąca spółka wskazywała, że J. S. podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu wykonywania umowy zlecenia, co oznacza, że uznawała tytuł ubezpieczeń. Twierdzenie pełnomocnika odwołującej się spółki, że zgłoszenie J. S. do ubezpieczenia zdrowotnego w spornym okresie było błędem firmy prowadzącej księgowość nie zasługiwało na aprobatę. Zauważyć też należy, iż w apelacji wniesionej od wyroku z 28.12.2017r. (k. 55 i następne) spółka (...) nie kwestionowała istnienia kontraktu menadżerskiego, tyle, że podnosiła, iż nie stanowi on odrębnego tytułu ubezpieczenia, bowiem był realizowany w ramach prowadzonej przez J. S. pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki jawnej, której był współnikiem. Skarżący wywodził też zbieg tytułów ubezpieczenia, tj. wynikającego z kontraktu menadżerskiego (umowy zlecenia) i działalności gospodarczej – spółki jawnej.

W pisemnych motywach uchylonego wyroku Sąd Apelacyjny zauważył, że ewentualny zbieg tytułów ubezpieczeń może być rozstrzygany jedynie w odniesieniu do tytułów, które co do zasady mogą wchodzić w grę. W przypadku

prowadzenia działalności pozarolniczej przez osobę mającą ustalone prawo do emerytury, zbieg tytułów nie zachodzi, ponieważ pozarolnicza działalność nie jest tytułem obowiązkowych ubezpieczeń społecznych dla emeryta. Nadto członkostwo w spółce jawnej nie oznacza prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Z mocy art. 8 ust. 6 ustawy systemowej wspólnika spółki jawnej uważa się za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, jednakże nie uważa się go za prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą.

W kontekście powyższych rozważań Sąd I instancji, mając na względzie treść kontraktu menadżerskiego, zasadnie przyjął, że kontrakt ten nie był realizowany w ramach działalności spółki jawnej, której wspólnikiem jest J. S.. Inaczej mówiąc kontrakt menadżerski nie był realizowany jako działalność pozarolnicza, co w sytuacji J. S. jako emeryta wyłączałoby obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd I instancji nie naruszył przepisu art. 233 k.p.c. przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego. W żadnym razie nie stanowi takiego naruszenia przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że od 1.01.2011r. do grudnia 2015r. strony nie łączył kontrakt menadżerski, tylko dlatego, że brak jest pisemnych aneksów do kontraktu. Istnienie po 1 stycznia 2011r. kontraktu menadżerskiego na warunkach obowiązujących do końca 2010r., Sąd przyjął na podstawie całokształtu okoliczności sprawy. Zauważyć też należy, że menadżer w odwołującej się spółce został powołany w umowie spółki z 2.04.2003r., a skarżący nie przedstawił żadnego dowodu, aby stan ten zmienił się. Ten fakt pozwala także przyjąć, że w spornym okresie J. S. wykonywał swoje obowiązki na takich warunkach jakie obowiązywały do 2010r., do czasu przejścia na emeryturę.

Zatem skoro J. S. po przejściu na emeryturę nie pozostawał w stosunku pracy i wykonywał w spółce (...) pracę w ramach kontraktu menadżerskiego, do którego stosuje się przepisy o zleceniu, to na podstawie art. 9 ust. 4a podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w okresie objętym zaskarżoną decyzją.

Z braku uzasadnionych podstaw apelacja na mocy art. 385 k.p.c. podlegała zatem oddaleniu.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Apelacyjny orzekł na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018r., 265 j.t.).

Dorota Elżbieta Zarzecka Alicja Sołowińska Teresa Suchcicka